

Embedsmand, men ogsaa saaledes, at der ikke fra Rigsdagens Side kan reises nogen Indsigelse imod den fæste Beregning, og det har utvivlsomt ikke været Meningen. Det er oftere kommet frem under Statsrevisoratets Forhandlinger med vedkommende Ministerier, at Sagen opfattes baade fra andre Ministres og fra Finantsministerens Side saaledes, som jeg har tilladt mig at udtale, og jeg vil derfor ansæe det for hensigtsmæssigt, at § 7 bliver affattet saaledes, at det staaer klart, at der alene er Tale om det Krav, som vedkommende Embedsmand har, at han ikke ved Domstolene kan gjøre nogen Fordring gjældende udover det, som er ham tillagt ved Finantsministerens Resolution.

Med Hensyn til Adjuncternes Stilling, som er et andet Punkt, der er fremdraget, maa jeg holde for, at det er det Rette i det Væsentlige at blive staaende ved de Bestemmelser, som nu findes optagne i Lovudkastet. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en stor Deel af de vigtigste Sag ved de lærde Skoler besørge af Adjuncterne. Der er paa ingen Maade en saadan Fordeling tilstede af Lærerfagene mellem Rectoren, Overlærerne og Adjuncterne, at man har tillagt de to første Classer af Lærere de vigtigste Sag, medens man har tilbeelt Adjuncterne de underordnede Sag; man kan stundom endog finde Exempler i modsat Retning. Jeg maa derfor mene, at det vil være til Skade for Underviisningen i ethvert Fald udenfor Kjøbenhavn, hvor Forholdet er af en anden Bestaaenhed, dersom man ikke giver et Antal af Adjuncterne ved de lærde Skoler fast Ansættelse, men jeg skal indrømme, at der er enkelte Sag ved de lærde Skoler, der ere af underordnet Betydning, og at man vel kunde faae dem besørge paa en tilfredsstillende Maade ved Lærere, der ikke havde fast Ansættelse, saa at det vilde være muligt noget at indskrænke Adjuncternes Tal, mod at der til de for de mindre væsentlige Sag ansatte Lærere bevilgedes et passende Honorar.

Jeg vil dernæst tillade mig at henlede den høitærede Ministers ganste særdeles Opmærksomhed paa Loven af 29de December 1862; det er en Lov angaaende det kongelige natur-

historiske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet. Denne Lov har haft en ganste mærkbar Skæbne, idet man er bleven enig om aldeles ikke at overholde den; der er ikke stæet noget som helst Skridt til at ophæve Loven, men Ministeriet har taget sig den Frihed ikke at overholde Loven med Undtagelse af en ganste enkelt Bestemmelse, nemlig den, der findes i § 3, hvorved der bevilges 187,000 Rbd. til Opførelsen af en ny Museumsbygning. Denne Bestemmelse i § 3 har Ministeriet overholdt, det har draget Omsorg for, at der ved Finantslovene er kommet den fornødne Bevilling tilstede, men alt det Øvrige har man staaet en Streg over. Det er et saa mærkbart Tilfælde, at jeg ikke kan Andet end henlede Opmærksomheden derpaa. § 1 bestemmer, at det kongelige naturhistoriske Museums Samlinger skulle fra 1ste April 1864 — der er altsaa nævnt en bestemt Datum — forenes med Kjøbenhavns Universitets ligeartede Samlinger. Det er ikke stæet, og de øvrige Bestemmelser, som findes i § 1, ere heller ikke gennemførte; disse Bestemmelser angaae den nærmere Indretning af Museerne. § 2 indeholder Bestemmelser angaaende Museernes Bestyrelse; det hedder saaledes: Det mineralogisk-geognostiske Museum bestyres af Professore i Mineralogi og Geognosi; det zoologiske Museum bestyres af Professore i Zoologi og Inspectorerne, som til dette Tiemed træde sammen i et Museumsraad osv. Der er Intet stæet af det Altsammen. Endvidere findes der i § 4 den Bestemmelse, at Lønningerne for Museernes Embedsmænd og øvrige Tjenstpersonale, hvilke heelt overtages af Universitetet, blive at fastsætte ved den inden Udgangen af Finantsaaret 1863—64 forestaaende Revision af Loven af 12te Januar 1858; men man har aldrig kunnet bringe det saa vidt, at Forslag derom er fremkommet, og det uagtet man afskillige Aar tilbage havde et saadant Forslag. § 5 bestemmer, at Museernes Specialbudgetter tilligemed Statskassens aarlige Tilskud til disse skulle bestemmes ved Finantsloven; det er heller ikke stæet. Vi have altsaa her det ganste særegne Tilfælde, at en Lov, bestaaende af 5 Paragrapher, ikke overholdes for de 4 Paragraphers, men kun for den 5tes Vedkommende. Der er eien-